

цитъ се ^инаговорихъ да убиятъ и Лазаря, (11) защото ^имозина отъ Юдеитъ за него отиваха и вѣрвахъ въ Исуса.

(12) На утрѣннийтъ денъ народъ много който бѣше дошълъ на праздниктъ, О като чухъ че иде Исусъ въ Иерусалимъ, (13) аѣхъ вѣйки финикови та възлоха да го побрѣнчатъ, и викаха: «Юсанна! благословенъ който иде въ името Господне! Царь Израилевъ! (14) А Исусъ ^инаири после извѣсѣхъ на него, ^испоредъ както е писано: (15) «Не бой сердца Сионова, ето, твоите Царь иде въсаждатъ на ждрѣбе оливно!»

(16) Но това ученицитъ му исприрому ^ине разумѣхъ; а ^икогато се прослави Исусъ отоглази си наумиха че това бѣ за него писано, и това му ^историха. (17) А народътъ който бѣше съ него ^икогато повика Лазаря отъ гробътъ и го ^ивскреси отъ мъртвитъ свѣдѣтельствуаше. (18) За това го и посрѣщаша народътъ, защото чухъ че сторилъ това чудо. (19) А Фарисеитъ ^ирекохъ помежду си: «Видите ли че нищо не ползавате? Ето, свѣтътъ отиде слѣдъ него!»

(20) И ^исmeđu тѣзи които възлѣзваха да се поклонятъ въ праздниктъ ^иимаше и нѣкои Еллини. (21) И тѣ дойдохъ при Филиппа, ^икойто бѣ отъ Витсаида Галилейска, и молихъ му се и казваха: «Господине, искаме да видимъ Исуса». (22) Идва Филиппъ и казва на Андрей; Андрей пакъ и Филиппъ казватъ на Исуса. (23) А Исусъ имъ отговори и рече: «Дойде часъ да се прослави Синъ Человѣчески». (24) Истина, гестана ви казвамъ: «Ако житното върно не падне въ земята и не умре, то ^иостава само; ако ли умре, много плодъ ^иприноси. (25) «Който обича животътъ си ^ище го изгуби; и който

ненавиди животътъ си на този свѣтъ за вѣченъ животъ ^ище го упаци. (26) Ако слугува нѣкой на мене, мене да ^ипослѣдва; и ^иаѣто съмъ азъ тамъ ^ище бѣде и слугата ми; и който слугува на мене, него ^ище почте. Отъ ^итоа ^имъ. (27) «Сега душата ми е смутена; и ^ищо да речъ? Отче, избави мя отъ този часъ. «Но за това дойдохъ на този часъ. (28) Отче, прослави името твое. Тогазъ дойде ^игласъ отъ небето: И прославихъ; и пакъ ^ище прослави. (29) А народътъ които стоеха и чухъ ^итова казваха: Грѣмъ е. Други говорѣхъ: Ангелъ му ^ипродума. (30) Отговори Исусъ и рече: «Този гласъ не бѣде за мене, но за васъ. (31) Сега ме съжда на този свѣтъ; сега ^икнязътъ на този свѣтъ ^ище бѣде испаденъ въ нѣтъ. (32) И ^икогато бѣде азъ ^ивъздигнатъ отъ земята ^ище привлѣкъ всенкии при себе си. (33) А ^итова говорѣше като назначаваше отъ каква смръть ^иимаше да умре. (34) Отговори му народътъ: «Ний сме чули отъ законътъ че Христосъ въ ^ивѣки ^ипрѣбѣдва; и какъ казвашъ ти че Синъ Человѣчески трѣбва да бѣде въздигнатъ? Кой е този Синъ Человѣчески? (35) И рече имъ Исусъ: ^иимаше малко вѣре ^ивидѣлихъте е съ насъ. «Ходѣте докль ^иимате видѣлина, да ви не постигне тѣмнина; а ^икойто ходи въ тѣмнината ^ине знае какъ отиде. (36) Докль ^иимате видѣлината вѣрвайте въ видѣлината за да не стѣ ^исинове на видѣлината. Това издума Исусъ, и отиде та ^искри отъ тѣхъ.

(37) Но ако и да бѣ сторилъ толкова чудо ^ипредъ тѣхъ, не вѣрвахъ въ него; (38) за да се изпълни рѣчьта на пророка Исаия, който рече: «Господи, кой повѣрва на наше проповѣданье? и ^имашината Го

мъ Лука 16; 31.

мъ Гл. 11; 45. Ст. 18.

мъ Мат. 21; 8. Мар.

11; 8. Лука 19; 35.

36, и др.

мъ Псал. 118; 25, 26.

мъ Мат. 21; 7.

мъ Вах. 9; 9.

мъ Лука 18; 34.

мъ Гл. 7; 39.

мъ Гл. 14; 26.

мъ Ст. 11.

мъ Гл. 11; 47; 48.

мъ Дѣян. 17; 4.

мъ 3 Цар. 8; 41, 42.

Дѣян. 8; 27.

мъ Гл. 1; 44.

мъ Гл. 13; 32.

мъ 1 Кор. 15; 36.

мъ Мат. 10; 39.

мъ Мар. 8; 35.

мъ Лука 9; 24.

мъ Гл. 14; 3.

1 Сол. 4; 17.

мъ Мат. 26; 38, 39.

мъ Лука 12; 50.

13; 31.

мъ Лука 22; 53.

18; 37.

мъ Мат. 3; 17.

мъ Гл. 11; 42.

мъ Мат. 12; 29.

мъ Лука 10; 18.

мъ Дѣян. 26; 18.

мъ 2 Кор. 4; 4.

мъ 2; 2.

мъ Гл. 13; 14.

мъ Рим. 3; 18.

мъ Гл. 13; 32.

мъ Псал. 89; 36.

мъ 110; 4.

мъ 53; 8.

Дан. 2; 44.

мъ Мих. 4; 7.

мъ Гл. 1; 9.

мъ 9; 5.

мъ 1 Кор. 13; 18.

мъ 5; 8.

мъ Гл. 11; 103.

мъ 2; 11.

мъ Лука 16; 8.

мъ 5; 8.

мъ 1 Кор. 15; 5.

мъ 1 Иоан. 2; 9.

мъ Гл. 8; 59.

мъ 53; 13.

мъ Рим. 10; 16.